

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt šādus aktus, ciktāl tie attiecas uz prasītāju:
 - Padomes Īstenošanas lēmumu (KĀDP) 2020/212 (2020. gada 17. februāris), ar ko īsteno Lēmumu 2013/255/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem pret Sīriju;
 - Padomes Īstenošanas regulu (ES) 2020/211 (2020. gada 17. februāris), ar ko īsteno Regulu (ES) Nr. 36/2012 par ierobežojošiem pasākumiem saistībā ar situāciju Sīrijā;
- piespriest Padomei samaksāt kopumā 500 000 (piecsimt tūkstoši) euro kā atlīdzinājumu par visu nodarīto kaitējumu;
- piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Savas prasības pamatošanai prasītājs izvirza četrus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka nav ievērotas prasītāja tiesības uz tiesību aizsardzību un taisnīgu lietas izskatīšanu, kas nostiprinātas Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pantā, Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6. un 13. pantā un Tiesas judikatūrā. Prasītājs uzskata, ka Eiropas Savienības Padomei viņš bija jāuzklausā, pirms tā attiecībā pret viņu pieņēma ierobežojošus pasākumus, un ka līdz ar to nav ievērotas viņa tiesības uz aizstāvību.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka nav izpildīts pienākums norādīt pamatojumu (LESD 296. panta otrā daļa). Prasītājs Padomei pārmet, ka tā esot norādījusi tikai nekonkrētus, vispārīgus apsvērumus, neminot konkrētus iemeslus, kādēļ tā, īstenojot savu novērtējuma brīvību, uzskata, ka attiecībā uz prasītāju ir jāpiemēro aplūkojamie ierobežojošie pasākumi. Tādējādi neesot minēta nekāda konkrēta un objektīva informācija, ar ko tiktu pārņemts prasītājam un kas varētu pamatot aplūkojamos pasākumus, jo Padomes norādītais pamatojums neietverot nekādu pietiekamu norādi attiecībā uz prasītāju un – kā minimums – esot pārāk nekonkrēts, vispārīgs un neprecīzs.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka ir pieļauta acīmredzama kļūda vērtējumā. Prasītājs Padomei pārmet, ka tā ierobežojošā pasākuma pamatojumā ir izmantojusi informāciju, kas acīmredzami liecina par faktiska pamata trūkumu, jo minētajiem faktiem neesot nekāda nopietna pamata.
4. Ceturtais pamats attiecas uz prasījumu par prasītājam nodarītā kaitējuma atlīdzināšanu – ar to tiek apgalvots, ka uz prasītāju attiecināti daži smagi pārkāpumi, kas viņu personīgi un viņa ģimeni pakļaujot riskam, un tas apliecinot nodarītā kaitējuma smagumu, kas esot pietiekams pamatojums viņa prasījumam par kaitējuma atlīdzināšanu. Turklāt prasītājs apgalvo, ka nopietni un ilgstoši ir apdraudēta viņa saimnieciskā darbība.

Prasība, kas celta 2020. gada 16. aprīlī – JL/Komisija

(Lieta T-220/20)

(2020/C 201/64)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: JL (pārstāvis: C. Mourato, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Eiropas Komisijas (ieccēlēj institūcija) 2019. gada 11. jūlija lēmumu, ar ko prasītājam izteikts brīdinājums;
- atcelt Eiropas Komisijas (ieccēlēj institūcija) lēmumu atsākt skatīt lietu [konfidenciāla informācija] ⁽¹⁾;
- piešķirt prasītājam kompensāciju 30 000 EUR apmērā kā īpaša, Eiropas Komisijas nodarīta morāla kaitējuma atlīdzinājumu;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus šajā instancē saskaņā ar Vispārējās tiesas Reglamenta 134. pantu.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza četrus pamatus.

1. Pirmais pamats ir saistīts ar LESD 266. panta pārkāpumu, proti, neatbilstošiem pasākumiem Vispārējās tiesas atceļošā sprieduma izpildei, un principa “non bis in idem” pārkāpumu.
2. Otrais pamats ir saistīts ar LESD 266. panta pārkāpumu, labas pārvaldības principa pārkāpumu, tostarp pienākuma lietas izskatīt objektīvi un taisnīgi neizpildi, nevainīguma prezumpcijas principa pārkāpumu un tiesību uz aizstāvību pārkāpumu.
3. Trešais pamats ir saistīts ar LESD 266. panta pārkāpumu, administratīvajām izmeklēšanām un disciplinārajām procedūrām piemērojamo procesuālo noteikumu pārkāpumu un pienākuma norādīt pamatojumu neizpildi.
4. Ar ceturto pamatu iepriekš minēto pārkāpumu dēļ tiek prasīta īpaša kompensācija.

⁽¹⁾ Aizsegtie dati ir konfidenciāli.

Prasība, kas celta 2020. gada 23. aprīlī – Target Brands/EUIPO – The a.r.t. company b&s (“ART CLASS”)

(Lieta T-221/20)

(2020/C 201/65)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Target Brands Inc. (Mineapolisa, Minesota, Amerikas Savienotās Valstis) (pārstāvji: A. Norris, barrister)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: The a.r.t. company b&s, SA (Quel, Spānija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja Vispārējā tiesā

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “art class” reģistrācijas pieteikums – reģistrācijas pieteikums Nr. 16 888 737

Informācija par procesu EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas piektās padomes 2020. gada 7. februāra lēmums lietā R 1596/2019-5